

rasket over at udenrigsministeren faktisk fastholdt stadig var udenrigsministerens holdning.

Jeg vil så godt spørge, om det ikke lige er at tage munden for fuld, når nu udenrigsministeren i dag fastholder ting, som jeg lige vil læse op fra artiklen i Berlingske Tidende 28. februar 1990. Der stod blandt andet: »Amerikansk stupiditet og misforstået kommunistforskrækkelse har imidlertid gennem 9 år påført Nicaragua utrolige lidelser.« Og der stod også, at USA fik sin vilje ved over for et af verdens mindste og fattigste lande gennem et heldt årti at bruge vold og blokade og dermed overtræde alle regler for civiliseret internationalt samkvem og tilsidesætte enhver demokratisk spilleregulering, selv om der jo faktisk lige var et demokrati dér, der var i sit gry, og hvor der havde været et demokratisk valg.

Jeg må nok sige, at jeg synes, det er meget overraskende, at udenrigsministeren fastholder, at det stadig væk er udenrigsministerens og dermed også regeringens holdning, at USA var skyld i alle ulykkerne.

Er det virkelig rigtigt, at udenrigsministeren mener, at USA bærer skylden for, hvad der foregik i Nicaragua på det tidspunkt og vel også i dag må siges at have skyld for, at der er armod i Nicaragua?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Nu synes jeg, vi skulle holde diskussionen på det, artiklen handlede om, og den tid, den handlede om. Og der må jeg sige, at alt, hvad jeg skrev i den artikel, står jeg helt bag også i dette øjeblik.

Der eksisterede i Nicaragua i 1980'erne en regering med et bredt politisk spektrum af kræfter, som ved valg, som var rimelig frie, i 1983 fik 62 pct. af stemmerne. Det styre prøvede USA at vælte ved at støtte oprørere, finansiere oprørere og iværksætte en borgerkrig.

Det styres sandinistbevægelse indeholdt mange forskellige politiske kræfter, deriblandt folk, som jeg er helt overbevist om var socialdemokrater i dansk forstand, bl.a. den daværende vicepræsident Sergio Ramírez, som jeg har haft lejlighed til at tale med.

Og jeg synes ikke om, at den daværende amerikanske administrations politik gik ud på med vold at bekæmpe politiske kræfter, som jeg var i familie med, fordi de udspandt sig i Mellemamerika og ikke i Danmark.

Peter Skaarup (DF):

Grunden til, at jeg spørger om det her – og jeg takker for svaret – er jo, at når man bliver udenrigsminister og dermed varetager regeringens politik på det udenrigspolitiske område, er det jo vigtigt at se på, hvad er det for nogle holdninger, man så møder op med i ministeriet, når man går i gang med det politiske arbejde.

Her må jeg sige, at det er nogle holdninger, som, når udenrigsministeren i dag fastholder dem, har karakter af en venstreorienteret udenrigspolitik, som måske er holdningen hos regeringen. Jeg er så bare overrasket over, at regeringen fastholder, at det er regeringens politik.

Vi må jo huske på, at i den tid, der tales om her, var der tale om, at det var Sovjetunionen, der understøttede meget af den kommunisme, socialisme, der fandt sted på det tidspunkt i Sydamerika. Og derfor mener jeg, at det var rigtigt, at amerikanerne til en vis grad hjalp med til, at man kunne få demokrati de steder, bl.a. demokrati i Nicaragua.

Derfor er mit spørgsmål nu, om udenrigsministeren ud fra det svar, vi har fået i dag, fastholder sin kritik af USA's rolle i Sydamerika og også den rolle, som USA spiller i dag i forhold til bl.a. Nicaragua, i forhold til Cuba og i forhold til andre lande, som de deler skæbnefællesskab med.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg har overhovedet ikke forholdt mig til dagens politik. Det kan vi få lejlighed til i mange andre debatter her i Folketinget.

Jeg har prøvet at fortælle hr. Skaarup – selv om jeg ved, det er fuldstændig ligegyldigt, om man anvender argumenter, det er som at slå vand på en gås i ordets egentlige forstand – hvorfor jeg mente og mener det, jeg dengang skrev, og det er så, hvad jeg har at sige i sagen.

Peter Skaarup (DF):

Jamen det er bestemt ikke at slå vand på en gås. Jeg synes, ministeren meget klart siger, hvad ministeren mener, og der vil jeg så bare sige, at med den politik, som udenrigsministeren lægger op til, nemlig stadig væk at stå ved det over for USA, så har vi at gøre med en meget venstreorienteret udenrigspolitik.

Jeg kan godt forstå, at hr. Holger K. Nielsen griner af det og er glad for det. Det har vi også set ved andre lejligheder at man er glad for i SF og Enhedslisten. Men det ændrer ikke ved, at det er en ny politik, nogle nye holdninger, som